

عنوان مقاله:

بررسی جلوه های پایداری در معماری بومی اقلیم سرد (نمونه موردی: روستای آتان، قزوین)

محل انتشار:

دومین همایش معماری پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سمیرا رحیمی اتانی - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد معماری پایدار، دانشگاه علم و صنعت ایران

زهره رحیمی اتانی - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تحقیقات ق

مریم گچ کوب - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

خلاصه مقاله:

زیست و توسعه پایدار امروزه در محافل علمی جهان همواره مورد بحث و کاوش بوده و نظریات مختلفی از ابعاد گوناگون ارئه گردیده است. قطعاً حفظ منابع طبیعی خدادادی، عدم آلودگی محیط زیست، حداقل مصرف انرژی های فسیلی و هم زیستی با شرایط طبیعی و اقلیمی از طریق تدابیر شهرسازی و معماری از موارد مهم در طراحی و ساخت مجتمع های زیستی بوده و باید مورد توجه و اجرا توسط طراحان و مجریان قرار گیرد. معماری اقلیم سرد ایران حاوی بسیاری ویژگی های منحصر به فرد است که ضمن توجه به نیازهای زیبا شناختی با ظرفیت های طبیعی و اکولوژیک بستر خود نیز منطبق است. در واقع این معماری نه تنها از کیفیت های محیط طبیعی خود نکاسته بلکه ماهیت آن را نیز ارتقاء بخشیده است. اینکه هر ساختمانی باید بتواند با محیط طبیعی که در آن واقع شده رابطه برقرار کند جای بحث ندارد. آنچه چالش محسوب می گردد نوع و چگونگی این رابطه است. ایده معماری پایدار امروزه برای پاسخگویی به این پرسش مطرح گردیده است. در جهت ایجاد محیطی پایدار و مناسب زندگی انسان، معماری اقلیم سرد ایران به اصول و روشهایی دست یافته است که نه تنها تخریب و ضایعه ای را بر محیط تحمیل نمی کند، بلکه فراتر از آن به عنوان عامل کمال بخشیدن به ماده نیز ایفای نقش می نماید. در این مقاله نخست مروری اجمالی در مفهوم پایداری و سه حوزه اصلی آن پایداری اجتماعی، پایداری اقتصادی و پایداری محیطی و پس از آن شرح ویژگی های اقتصادی، اجتماعی و محیطی اقلیم سرد و به ویژه روستای آتان به عنوان بستر اصلی مطالعه، پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، پایداری اجتماعی، پایداری محیطی، پایداری اقتصادی، اقلیم سرد، روستای آتان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/144214>

